

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiin, în 31 Mai.

Cadrul unei foi de talia foilor noastre este prea îngust ca se putem urmări tot ce se petrece astăzi în lume. Poate că nu numai îngustimea cadrului foaiei este de vină că nu putem fi a jour cu toate. Destul că în ceea ce privește afacerile politice interne abia sau terminat desbaterea creditului de pacificare, și a urmat altă desbatere „interesantă”. Emigrarea Evreilor în masă din Rusia a provocat un fel de „cestiune evrească” în casa deputaților Ungariei.

Pe cât ne permit condițiunile în care ne aflăm, vom reproduce și noi unele din desbaterea aceasta, pentru ca se vedem ca într-o oglindă referințele în care se afla statul și societatea din statul nostru.

Incidentul evreesc l'au provocat în prima linie emigrarea în masse a evreilor din Rusia; în a doua linie petițiunea comitatului Sathmarelui, spri-ginită și de alte comitate.

Petițiunea dovedește că în Ungaria sînt temeri de sporierea populațiunii evreiesci. În parlamentul unguresc au dat expresiune cu deosebire dep. Onody, Istoczy și Em. Szalay acestor temeri. Între Istoczy și Wahrman, Evreu de origine, a venit treaba din cauza acestei desbateri la un conflict, care în sala de lectură a dietei s'a desvoltat în scandal. Deputații numiți s'au certat între sine și dacă nu întreveniau alți deputați se și băteau. Cel puțin mâna au ridicat-o unul asupra altuia, așa spun foile din Budapesta și pe urmă mai adaug și posibilitatea unui duel între acești doi deputați. Înverșunarea există așa dară și bine ar fi dacă nu s'a transplanta din cercurile parlamentare jos în popor.

Scirile ce ne aduc diarele de joia încoace par a fi încontra părerei es-primate în numărul nostru trecut despre influența maghiară în cestiunea Bosniei și Ertegovinei. Oficioasele din Viena înfățișează situațiunea ministrului Kallay cam egală cu a antecesorului său Szlavy. Propunerile lui Kallay, dîce „Fr. Bltt.” nu sînt diametral opuse celor ale d-lui Szlavy. Nici administrațiunea civilă nu va fi marcat despartită de cea militară. Guvernatorului militar i se va da un *adlatus* civil. Cel dintău înse va da „mână de ajutor” celui din urmă. Cu alte cuvinte lucrurile vor rămâne cam cum au fost și mai nainte.

Un semn caracteristic al timpului, și poate de urmări foarte mari, este evenimentul ce s'a petrecut în zilele aceste în Breslau. Dep. senatului imperial Schönerer, cunoscut pentru simpatiile sale către imperiul german, a rostit un discurs asupra „reformei economice austro-germane. Ideea fundamentală a discursului este „reuniunea vamală austro-germană.” Ideea aceasta nu e nouă. Între alții, ne aducem minte că și un compatriot de ai noștri, Bausner s'a ocupat cu densa Resultatul punerii în lucrare a acestei idei ar fi, ca producțiunea și consumțiunea statelor Austro-Ungariei și

Germaniei, se numai fie sub o legislațiune separată ci se stea, ca un întreg, față cu producțiunea și consumțiunea altor state, sub o legislațiune comună. O singură linie de vamă, de o întindere imposantă, se încingă aceste două monarchii. Dacă înțelegem bine înse, tendența discursului și a comentatorilor lui, linia are se încingă mai mult decât teritoriul celor două monarchii. Ea are se încingă și peninsula balcanică.

Bismarck, se dîce, că la oca-siune a numit ideea aceasta „ideal” „Idealul” se vede că s'a apropiat de stadiul realizării. O foaie vinează în-treabă, că oare se va afla în Germania și în Austro Ungaria vre-un German cu mintea sanătoasă, care se aibă lipsă de a fi clarificat asupra detai-urilor foloaselor „idealului” din cestiune?

Guvernul României, cetim în unele diare române din București, ar fi pregătit un contra-proiect Bar-rere în cestiune dunăreană. Alte di-are presupun că cestiunea aceasta este și rămâne dependentă de existența comisiunii europene dunărene și se va regula într-o conferență eu-ropeană.

Cestiunea egipteană stăruiesc și puterile Germaniei, Austro-Ungariei, Italiei și Rusiei pe lîngă Turcia ca se o supună unei conferențe europene.

Cestiunea evrească în dieta Ungariei.

În ședința din 7 Iunie n. veni la ordinea zilei raportul comisiunii petiționare. Venind la desbatere: pe-tițiunea comitatului Sathmarelui (la care au aderat și următoarele comitate: (Heves, Raab, Somogy, Hajdu, Torontál și cetatea Szatmárnemeti) privitoare la emigra-rea Evreilor ruși, a fost unica care a trebuit să se desbată mai pe larg. Fiind cestiunea aceasta de in-teres, o reproducem și noi pe scurt.

Cuvîntul cel dintău îl avu rapor-torul Comisiunii petiționare: Dr. Al-bert Berzeviczy. Acesta în cuvên-tarea sa arată cuprinsul petițiunei co-mitatului Sathmarelui. Petițiunea cere, dîce D. raportor: 1) Modificațiunea ar-ticolului de lege L: 1879 în vigoarea căruia dreptul de cetățean se se căș-tige afară de condițiunile stabilite prin legi, pe lîngă plătierea unei taxe. 2. se se ia măsuri, ca acela care vrea să se așede în statul nostru să aibă înainte de toate o subsistență asigurată. Co-misiunea petiționară nu ține realizabilă nici una din cerințele aceste: cea dintău n'are nici un scop și e de pri-sos pentru că din țeară nu se pot in-depărta elementele, care lucră în in-teresul nostru politic și social; e de prisos, pentru că art. de lege L. 1879 e destul de precis în privința cestiu-nei; a doua cerință e destul de lămu-rită în § 8 art. de lege L: 1879 și în § 5 a art. de lege L: 1876.

Dacă e vorba — continuă d-l ra-por-tor — ca se se schimbe vre un articol de lege, atunci aceasta nu o putem face numai în urma unui cas-singuratic, care încă nici nu s'a întem-

plat, — precum este cazul cu emi-grarea Evreilor ruși.

De aceea comisiunea petiționară crede, că cestiunea se se transpună cu totul pe terenul administrațiunei.

Că în privința deslegării acestei cestiuni guvernul nu e togma destul de precis și clarificat, se esplică din motivul: întău nu se scie că imi-grarea va fi în massă; al doilea, pentru că comisiunea și-a pus încrede-rea în guvern, că dacă imigrarea se va întempla, acesta va lua măsurile cele mai necesare și nimerite.

Comisiunea mai departe a tre-buit să ia în considerare și impregiu-rarea, că respectivii alungați sînt ni-sce nenorociți, și prin urmare față cu ei trebuie să fim umani; căci ar fi nedemn de un stat cult și liber, să respingă pe alungați într'un stat de unde ei caută se scape.

În fine, observă raportorul, tot pericolul, toată cauza prin care de un timp încoace se neliniscesc opiniunea publică, se măresce tendențios, și nu este rectificată prin faptele constatate până acum.

Pe basa celor premise recomandă D. Berzeviczy casei următoarea pro-punere:

De oare ce articolul de lege V: 1876 oferă destulă garanță, ca emigranții se nu devină molestosi pen-tru com ne și de oare ce cestiunea dacă dreptul de descălcare are a se regula mai de aproape și dacă e a se aprea separat de cazul de față sau de o eventuală imigrare, casa ține că dispozițiuni anume legislative sînt de prisos. Cu toate aceste gu-vernului i se atrage atențiunea asupra măsurilor eventual de lipsă: polițiale și sanitare administrative (aprobare în dreapta).

După raportor luă cuvîntul D. dep. Otto Herman (stînga extremă.) Dinsul combătînd aserțiunile, motivele D. Berzeviczy face următoarea propu-nere în numele partidei opozițiionale:

1. De oare-că legile țerii și sta-tutele comunale referitoare la drep-tul de cetățean și la descălcare pri-usc numai casuri normale de mișcări de popoare, așa dară astfel de casuri cari nu nimicesc într-o măsură mai mare cadrul societății, nu pericliteză desvoltarea regulată a acestora, dar din contră eventuala invasiune a mase-lor mari alungate din imperiul rusesc în patria noastră, scutură și pericliteză cercul societății atât în privința soci-ală, precum și națională-economică și sanitară, invasiunea maselor alungate din Rusia și fragmentele acestora tre-buie necondiționat impecate.

2. Camera deputaților atrage aten-țiunea guvernului, ca acesta să folo-sască influența sa asupra afacerilor es-terne, ca afacerea maselor alungate din Rusia să fie regulată conform prin-cipiilor de drept internațional și anume în direcțiunea, ca pe de o parte atât repatrierea, cât și migrarea mai de-partie și eventual colonisațiunea se se facă în sarcina acelei țeri din care au fost masele silite se emigreze; pe de altă parte însă, ca raportul de vecinătate al statelor europene să fie asigurat contra unor astfel de tur-burări.

Spre acest scop se caute guver-nul dimpreună cu celelalte state eu-ropene a ajunge la o solidaritate.

3. Casa deputaților atrage aten-țiunea guvernului, că, întru cât se va constata necesitatea unor măsuri le-gislative, se le prezenteze casei.

(Urmează subscrierile acelor ce au spri-ginit propunerea.)

(Va urma.)

Cestiunea egipteană.

Cetim în „Romanul”:

Din toate cestiunile care mișcă lumea politică din Apus, nici una nu este mai interesantă pentru noi decât cestiunea egipteană, căci, după vorba unui ministru englez „Egiptul decât-va timp a devenit punctul cel mai de-licat de rezolvat al cestiunei Orientului.

Ne credem dar datori a vorbi aici despre Egipt, reamintind cetitorilor nostri cele petrecute și arătându-le tot de odată și cele cari se poate că se vor petrece.

Ei n'au uitat evenimentele din anul trecut. Două mii ofițieri licen-ciați și neavînd cu ce trăi reclaman dela Khediv o îmbunătățire a soartei lor. Deși înțelegerea lor cu ofițierii din armata activă era vedită, nu se făcu dreptate legitimei lor cereri și la 11 Septemvre st. n. izbucni aceea rescoală a colonelilor care se termină prin schimbarea ministrului și convo-carea Camerei Notabililor. Șerif-pașa deveni președinte al consiliului de mi-nistrii cu Mahmud-Barudi ca ministru de resboiu. După cât-va timp, sufle-tul rescoalei, Arabibei înlocui la mi-nisterul de resboiu pe Mahmud-Barudi care luă președința consiliului.

În această ocasiune se putu con-stata lipsa absolută de vederi comune și de otărîre în cele trei puteri interesate: Turcia, Englitera și Franția.

Interesele acestor trei puteri este vedit.

Turcia nu poate renunța la suze-ranitatea ce eserecită asupra Egiptu-lui fără a perde prestigiul său în ochii Musulmanilor.

Pentru Englitera, Egiptul este de un interes politic capital, căci ca-nalul de Suez este drumul direct prin care ea este în comunicare cu Impe-riul Indiilor.

Pentru Franția, afară de cestiu-neia financiară, interesul ce-l are în Egipt nu poate fi tăgăduit, precum dîce, cu drept cuvînt, „La République française” dela 1 Iunie: Egiptul este, din punctul de vedere geografic, cen-trul lumii musulmane, podul care une-sce pe Turcii din Europa s'au din Asia, și pe Arabii din Arabia și Mau-rii din Africa. Se cadă earăși Egipt-ul în mâinile Sultanului, și valul pan-islamismului al cărui reprezentante pasionat este Abdul-Hamid, se va in-tinde îndată asupra Africei întregi. Pustiul întră în fierbere și năvălesce asupra Tunisiei și Algeriei.

Dacă la această luptă de interese rivale între popoarele cari stau în cele mai cordiale relațiuni, între popoare aliate, mai adăugăm temerea ce există de a se vedea Austria devenind o pu-tere mediterană, vom avea secretul șovăirilor ce le constatăm în poli-

tica Puterilor față cu cestiunea egipteană.

Puterile interesate și fresce și celelalte se mulțămără mai întâiu cu declarațiunile lui Șerif-pașa și apoi ale cabinetului Mahmud-Barudi și se păru că toată lumea este convinsă că de aci înainte lucrurile vor merge de minune în Egipt.

Lucrurile au mers cum au mers până în Maiu 1882, când afacerea pretenției conspirării a ofierilor Cerchezi veni să provoace crisa acută de astăzi.

Consiliul de Războiu condamnase la esil în sudul Sudanului pe patru-deci din ofierii acușați, printre cari fostul ministru de războiu Osman-Rekfi și Ratib-pașa, cari au urmat pe fostul Khediv la Neapole. Sentința declară că Smail-pașa este instigatorul complotului și porunci guvernului să suprima lista civilă ce-i este alocată prin buget.

Consulul Engliterei d. Mallet, îndemnă pe Khediv să nu sancționeze un act care l'ar desconsidera cu totul. Consulul Franciei, d. Sieskiewicz, din contra, îl îndemna a sancționa sentința și a grația îndată pe toți acușații, rezervându-se de a face apel la Europa în cazul când ministrii ar refuza de a recunoaște dreptul de grațiere ce-l are Khedivul.

Tewfik-pașa refuza de a sancționa sentința consiliului de războiu.

Ministrii refușară atunci de a recunoaște autoritatea Khedivului, și fără al consulta, convocară Adunarea Notabililor pentru a propune detronarea lui Tewfik.

În același timp, o oarecare csațiune se manifesta în minister; trei ministri își dederă demisiunea.

Consulul Franciei propuse președența cabinetului unuia dintre ei, lui Mustafa-Fehmi-pașa, care nu primi dicend că și ar e pune vieața. Atunci se duseră consuli francez și englez la Arabi-pașa și-i declarară că îl fac răspundător de siguranța persoanelor și de menținerea ordinii.

Tot de odată consuli înscințară pe Khediv că Franția și Englitara trimit vase cuirasate la Alexandria, îndemnându-l, pentru a câștiga timp, să-și păstreze cabinetul. Tewfik-pașa ar fi dorit se sfârșească numai decât cu Arabi, dar consuli stăruiră, arătându-i că ministrul de războiu ține în mâinile lui toată puterea și armata. Sultan-pașa președintele Camerei Notabililor, arată asemenea Khedivului că nu se poate iulătura Arabi-pașa.

Tewfik se supuse și primi pe ministrii săi care se umiliră înaintea lui.

La Londra și la Paris cestiunea egipteană îngrijia de o protivă pe ministrii Reginei și pe cei ai Republicei franceze. Cele două cabinete aveau un singur scop: a împedece o intervenire armată a Turciei și a face să prevaleze acest principiu: adecă recunoașterea suzeranității Sultanului asupra Egiptului cu condițiunea însă că această suzeranitate să nu fie decât nominativă. În același timp, Englitara și Franția voiau, ca celelalte puteri se recunoască pozițiunea lor privilegiată în Egipt.

La 11/23 Maiu, d. de Freycinet declară la tribună că Franția voiește să mențină independența Egiptului.

Și pentru a se menține această independență se otări trimiterea unei escadre franco-engleză la Alexandria.

Poarta nu putea vedea cu ochi senini această manifestare, și, spriginită poate de o altă putere, propuse de a trimite comisari extraordinari la Cairo, adăugând că ei îi revine dreptul de a interveni milităresc în afacerile Egiptului.

Îndată se schimbă limbajul cabinetelor dela Londra și dela Paris, care se otăriră a consulta pe celelalte cabinete, de vreme ce Arabi-pașa reluă o atitudine amenințătoare.

Ce a eșit până acum din negocierile urmate între diferitele cabinete ale Europei?

Întrunirea unei conferențe a ambasadorilor la Constantinopole, d. Freycinet într'un discurs al său în Cameră.

Ce va face această conferență, dacă se va întruni? cum se se susține?

Nu ni se pare prea greu de a răspunde la această întrebare.

Franția și Englitara, care au a se lupta cu mari greutate, cea dintâiu în Tunisia, cea de a doua în Irlanda, vor propune de a însărcina pe Turcia, să intervină în Egipt.

Italia și Austria vor primi bucuros această soluțiune care va lăsa cestiunea întreagă.

Nici Rusia, nici Germania nu se vor împotrivi, și Sultanul va deveni gendarmul acestei Europe care nu mai are vai! nici principiu, nici echilibru.

„Europa nu mai este“ a dis d. de Beust, și această vorbă a distinsului bărbat de Stat austriac, se va justifica și de astă dată la Constantinopole și vom vedea conferența născând un nou copil mort.

Dacă am fi ca Belgii, ca Olanda; ca Suedia, afară din sfera activă a evenimentelor ce sguduie Orientele Europei, ne-am putea desinteresa și noi de discuțiunile ce se vor face în acel areopag ce-l va președe comitele de Calice.

Dar, din nenorocire, tot ce interesează Orientele, ne interesează și pe noi: și teamă ne este că și de astă dată se nu fim ca la Berlin, victima tocmelilor și concesiunilor timpurale ale diplomației europene.

Cestiunea canalului de Suez și interesele maritime ale Engliterei, vor aduce în discuțiune cestiunea Dunărei și a intereselor comerciale ale Austriei, și concesiunile ce se vor face asemenea celeilalte.

Este conform cu morala oficială a secolului, ca cei mici se plătească greșelile celor mari!

Cu toate acestea, nu trebuie să ne descuragiam, și să slăbim în încrederea ce avem în dreptul nostru.

Nedreptățile sunt trecătoare și toate actele diplomației moderne poartă în ele un germen de moarte. Tratatete se clădesc pe năsip. Acela din 1856 a fost spulberat de vijelia dela 1870 și dela 1877. Sufă din nou vântul și opera diplomaților întruniți la Berlin se va prăvăli la rândul ei.

Nedreptățiți, călcați în picioare, vom apela dela Europa desorganizată care ne lovsce, la Europa reconstituită.

Dar să revenim la cestiunea Egiptului. A crede că „omul bolnav“ despre care vorbea imperatoarele Nicolae, va isbuti a împăciui pentru mai mult timp această țeară este un avis în realizarea căruia nimeni nu crede.

„Omul bolnav“ a fost adus de cătră ilustrii săi medici într'astfel de slăbiciune, încât abia se mai ține pe picioare; și însărcinarea ce i se va da nu este dar decât un nou mijloc de a mănare a soluțiunei definitive, care nu mulțămesc pe nimeni, nu resolvă cestiunea și nu face decât să pregătească și mai grele complicații pentru viitor.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român“

Gherla, 3 Iunie n. (Întimpinarea Escelenței Sale Dlu Metropolit Miron Romanul la gara din Gherla) a fost una dintre cele mai cordiale și reverențiale. Deși abia cu două oare înainte de sosirea trenului de cătră Dej află publicul din Gherla de trecerea pre aci a Escelenței Sale, totuși un număr frumos de notabilități din toate

naționalitățile și confesiunile grăbiră a întâmpina pe Archiepiscopul prea sântit. Între alții vedurăm aci pe Primarul orașului cu întreg magistratul, pe directorul gimnasiului armeno catolic cu întreg corpul profesoral, profesorii dela Preparandia diecesană și oficialii cancelariei episcopesci și alți preoți greco-catolici. — Judecătoria cercuală, Perceptoratul, Oficiul postal și telegrafic. Întreg personalul redacțiunei „Amicul Familiei“ și a Împărmăriei române „Aurora“, — Ofierii pensionați și Cetățienii din toate clasele. — La gară l'au întâmpinat cu o cuvântare binesimțită domnul presbiter gr. or. T. Vesp. Gheaja dând espresiune bucuriei noastre a tuturor pentru ouoarea ce ne-au făcut cu prezența P. S. Sale în cercul nostru și dorinței, de-al vedea cât mai curând între noi per timp mai îndelungat. — P. S. Sa răspundând alocutorelui ni-au pus în prospect că ne va cerceta cât mai curând și atunci va petrece la noi barem o zi. — După aceea grațioasă și gentila domnișoara Ana C. Pop îi prezintă o coroană foarte frumoasă cu aceste cuvinte. Primiți Escelență această coroană ca semnul distinsei iubire și profunde venerațiune ce vă păstrează Români-me ortodoxă din Gherla. Dela coroană atârna o cordea mare de mătășă vânătoare pe care se afla imprimat în litere roșii aurii la un capet: Prea sântei sale Metropolitului Miron — 1882 Iunie 1. — la alt capet: Românii ortodoxi din Gherla, . . . Ana C. Pop.

La depărtarea trenului din gară publicul de față erupse în frenetice strigăte de „se trăiască!“ și „Eljén“

Munții-Apuseni, 26 Maiu 1882. (Dela Adunarea generală a Reuniunii învățătorilor dela scoalele gr. or. din „Munții-Apuseni“).

Dați-mi voie Dle Redactor, ca înainte de a da un scurt raport despre Adunarea gener. din acest an a Reuniunii învățătorilor din „Munții-Apuseni“ — se descriu cugetările, ce s'au născut în mine la Adunarea recentă, despre soarta ce au Reuniunile noastre învățătoresci:

Învățătorii nostri, cea mai mare parte, par a fi pe deplin convinși despre folosul imens al Reuniunilor, căci am băgat de seamă, că pe di ce merge se interesează tot mai mult de ele. Cred că peste puțină vreme vom ajunge de fie care învățător se va simți tare fericit a lua parte la adunările Reuniunilor. Atâta stă, că tot cam unii și aceiași învățători au obicei a lipsi dela adunările generale și anume cei care nu le-au cercetat de loc, pe când cei ce au fost odată rar mai lipsesc; de unde mă cred îndreptătit a deduce, că Reuniunile au un frumos venitor. Numai odată dacă vor mai ave privilegii a băga de seamă căte cunoscințe frumoase își poate câștiga și într'o privință și într'alta, cel ce cercetează adunările generale, — am nădejde că nu vor mai lipsi fără de cause grave. Nu sunt în stare toate regulamentele a îmbunătăți într'un mod atât de simțitor necazurile vieții învățătoresci, precum o pot face aceasta chiar învățătorii prin adunările ambulante ale reuniunilor lor. În chipul acesta numai, se poate câștiga poporul de rând pentru școală; se poate lămuri, că e deosebire între învățător și învățator, — și dorind fiecare a ave un învățător harnic, vor mai îmbunătăți și salariul învățătoresc. Eată de ce eu aștept mai mult dela reuniunile, decât dela conferențele învățătoresci:

Suntem datorii a exprima cu un deosebit prospect numele acelor bărbați ai bisericii noastre, cari au contribuit la formarea de reuniuni învățătoresci în metropolia noastră.

Câte-va cuvinte despre adunarea generală din acest an, ținută la Abrud a doua și treia zi de Rusali. Adunarea a fost bine cercetată din partea învățătorilor, și, și dintre preoții am avut mulțămirea de a vedea pe doi inși, — dnii D. Adamovici din Abrud și Ioan Todeșcu din Bucium-Cerbul — participând la ședințele reuniunii, cari domni s'au și înscris ca membrii ai reuniunii. A fost o greșală, că s'au ales chiar sfințele serbatori ale Rusaliilor pentru ținerea adunării generale, când preoții sunt ocupați cu cele bisericesci; în venitor am nădejde că această pedecă nu va mai veni înainte. Afară de cele administrative a mai fost vorba în adunarea generală despre: „Folosul studiului sciințelor naturale, și modul lor de propunere în școala populară“ de învățătorul Grigorie Sima. Disertația, atât partea introductivă cât și cea despre metoda după care au a se propune sciințele naturale în școala populară, ca se poată ajunge învățătorul cu școlarii la un rezultat practic — a fost la înălțimea principiilor pedagogiei moderne; de aceea adunarea generală l'a și felicitat pe autor, și a hotărât a se păstra — disertația — în arhivul reuniunii. Același a ținut o prelegere practică din Catechism. Pensul a fost „Simvolul Credinței.“ — Esplicarea vorbeii „Simvol“, a orginei Simvolului credinței a cauzelor ce a îndemnat pe sfinții Părinți să l'alcătuască, a fost foarte lămurită. O singură voce s'a ridicat pentru învățarea din buche în buche și prin urmare și în contra esplicării studiului religiunei.

Bine și a dezvoltat tema sa din gramatică — „Substantivul“ — învățătorul Ion Motora, arătând totodată cum are a se purcede la predarea acestui obiect de învățământ, dacă e vorba a trage folos din el. Manual de gramatică nu se dă în mâna copilului decât în anul din urmă, pentru a sistemisa cunoscințele câștigate pe baza cărții de cetire. — „Tractarea globului pământesc în anul al V-lea de școală“ a fost nimerită și la locul său. Felicit-z pe învățătorul Nicolae Corcheș pentru alegerea nimerită. —

În „tractarea limbei maghiare în scoalele populare“ de Teodor Pașca află un defect; dînsul pune prea mare pond pe cetirea ungurească, care din propunerea d-sale ar fi scopul dar nu mijloc de a învăța „limba statului“. În ce privese celelalte puncte ale „Tractare“ sum de acord cu autorul. — Învățătorul Solomon Coniu în „Computul în școala populară“ a reușit a espune în mod sistematic, pe scurt și la înțeles — principiile, ce are a le urma învățătorul la predarea estui obiect de învățământ. — Sau ridicat voci pentru spriginierea „Scoalei practice“; sau hotărât a nu se mai da banii la membrii Reuniunii ci a se fructifica la „Albina“ — singura cale, ce ne poate scăpa de incurcături; — s'a ales Bucium Poeni de locul adunării venitoare, ce va fi în ziua de Constantin și Elena și următoarea. — Banchetul, la care au luat parte membrii Reuniunii, dl președinte Ion Gall, din preoți Todeșcu cu soția și Adamovici și încă vr'o câți-va oaspeți, a ținut până târziu. Câtece însuflețitoare, toasturi variate, au fost la ordinea zilei. Ne-am depărtat la căminurile noastre, cu cele mai dulci suveniruri și cu dorul fierbinte de a ne întâlni cât mai adesea, căci numai așa putem să avem încredere de fier în noi, dacă vom fi uniți în cugete, uniți în simțuri. Unirea e forță.

Ar. n.

Varietăți.

* (Adunarea generală ordinară a comitatului Sibiu-lui) este convocată pe ziua de 20

Iunie n. în sala „Împăratul Romanilor“. Sedința, în care vor fi la desbatere 93 de cesiuni, se începe la 9 oare a. m.

* (Încunoscîntare și invitare.) Subscrisul ca președinte al comitetului local de expoziție, primind dela comitetul central al expoziției române din Sibiu ținută în anul trecut onorifica însărcinare a distribui diplomele și medaile de merit și recunoscîntă pentru doamnele și domnii esponenti din: Sibiu, Apoldul-superior, Apoldul-inferior, Cornățel, Căcova, Galeș, Gurariului, Hamba, Noul-român, Ogna, Poiana, Poplaca, Porcesci, Reșinari, Sadu, Săliște, Șura-mare, Tălmăcel, Topârcea, Turnișor și Vestem, — am onoare a invita inteligența română din Sibiu și giur și în special pre doamnele și domnii esponenti pe ziua de Duminecă în 6/18 Iunie a. c. la 6 oare după amiazi în localul reuniunii de lectură (casina) române din Sibiu pentru a asista la predarea, respective primirea solemnă a diplomelor și medailor.

După încheierea lucrărilor va urma petrecere.

Sibiu, 12 Iunie (31 Maiu 1882).

Dr. Harion Pușcariu,
protosinel, ca președinte al comitetului local de expoziție.

* (Invitare). Studenții juriști dela academia regie-ungurească din Sibiu, arangează mîne în ziua de 14 Iunie o petrecere, respective un junial în Dumbravă. Comitetul arangiator își ia voia a invita la această petrecere pe întreg P. T. public care a participat la balurile juriștilor în anii trecuți.

Danțarea se va începe după amiazi la 2 oare.

Sibiu, 13 Iunie, 1882.

Comitetul arangiatoriu.

* (Postal). Oficiul postal dela Zizini se redeschide pentru durata sezonului băilor în 15 Iunie n. Din această zi începînd până la finea lui August va circula între Zizini și Brașov pe fie care și o trăsura pentru transport de persoane, pachete și epistole.

Ordinea de călătorie între Zizini și Brașov dus și întors este următoarea:

Plecarea: din Zizini la 6 oare 50 minute dimineața, — sosirea: în Brașov la 8 oare 20 minute dimineața.

Plecarea: din Brașov la 4 oare 30 minute după amiazi — sosirea în Zizini la 6 oare după prînd.

* (Mulțămită publică.) Nu e de mult de când mult stimatul și de toți locuitorii acestei comune, iubitul nostru posesor al fabricii din Sadu dnul Victor Sill, avocat în Sibiu, au dăruit pentru cei nenorociți prin foc 20 fl. când tot acest domn inspirat totdeauna de idei umanitare și dragostea către deapropapele seu, au dăruit în zilele trecute și pentru nou înființata reuniune a pompierilor voluntari din Sadu, frumoasa sumă de 50 fl. v. a.

Pentru aceasta nobilă faptă subscrisul în numele reuniunii pompierilor voluntari din Sadu exprimă generosului dăruitor cea mai ferbinte mulțămire.

Sadu în 5, Iunie 1882.

Constantin Popoviciu
not. com. ca preș. al reuniunii
pompierei voluntari din loc.

* (Epizootie) boală de vite se dice că a izbucnit în România. Deci este interzis importul de vite cornute și de produse crude din aceste pela vîmile: Turnu-Roșu, Bran, Vulcan și Oșova.

* (Tempestate.) Vineri seara cam pe la 7 oare s'a descărcat asupra cetății noastre o tempestate, care au ținut mai multe oare. Cetatea noastră a scăpat cu o ploaie torențială și vre-o câte-va salve de tunete.

Puterea tempestății însă s'a concentrat asupra comunei Sadu din vecinătate. De acolo se spune că torenții de ploaie atât au fost de mari, încât au spălat unele clădiri; ear' fulgerile au omorît mai mulți boi ai unui măcelar de aici.

* (Colonizare) În clubul scriitorilor și artiștilor din Buda pesta s'a discutat: cum se se colonizeze Maghiarii din Bucovina în Ungaria de meazădi. Raportorul Szabadkay, presidentul comisiei de colonizație, din Panciova, a raportat, că repatrierea Csango-Maghiarilor, respective colonizarea acestora pe teritoriile erariale ale fostei granițe militare este pusă în perspectivă pe anul viitor. Colonistii vor avea să plătească pentru un jug de pământ bun în decurs de 10 ani, 20 fl. amortizație și 3 fl. pentru secarea bălților și rovinilor, pe fie care an. Întrebarea e: că veni-vor Csango-Maghiarii din Bucovina?

* (Defraudațiune.) La perceptoratul din Cluj s'a descoperit o defraudațiune mare în sumă de 29,000 fl. Defraudantul Wimmer recunoaște a fi defraudat numai 7000 fl.

* (Procesul căilor ferate române.) O telegramă din Lipsca anunță, că înalta curte a imperiului german, judecând în ultimă instanță, a confirmat sentințele date în procesul drumurilor de fer române, aprobând cererea direcțiunii regale privitoare la strămutarea scaunului societății dela Berlin la București.

* (Un Panteon,) dice „Gaz. de Roumanie,“ este vorba de a se ridica pe una din piețele capitalei României. Întrînsul se vor depune toate trofeele naționale, cari se păstrează acum parte la Muzeu, parte la Arsenal.

* (Monumentul dela Călugăreni.) D. Gr. Tocilescu, directorul ministerului cultelor român, este însărcinat să facă un raport în privința restaurării monumentului comemorativ al bătăliei dela Călugăreni.

* (Doi sori.) „Postillonul săsesc“ din Löbau descrie un fenomen interesant al naturii, care avu loc în 25 Maiu n. în Lusația superioară. Se dice că între 3—5 oare (după orologiul de Berlin) înainte de răsărirea soarelui adevărat s'a ridicat într'un nouăz în partea Nordestică un soare colosal în culoarea ferului roșu ferbinte, de 6 ori așa de mare ca discul soarelui adevărat. Când partea de jos de cătră orizont începu să se ridice, în partea de sus a soarelui arătat se produsese niște flăcări, cari cu cât se ridica mai sus se plecau mai spre stînga până ce după 10 minute soarele s'îmbrăca un incendiu colosal a cărui flăcări erau mînate de vînt spre Nord. Timp mai îndelungat se putea observa încă în aurora dimineții prin o culoare întunecată locul soarelui, în care după aceea s'a amestecară colorile curcubeului.

* (Sofocle chemat pe scenă.) Foile americane ne spun că în teatrul din Hartford (Conneticut) s'a reprezentat „Antigone“ a lui Sofocle. Un legislator al acestui stat era în par terre și se vede că a fost încântat de tragedia reprezentată. „Poetul pe scenă!“ strigă el din toate puterile, vînd să-l aplaudeze. În zadar se nevoiau vecinii lui să-l linișcească. El stăruia ca poetul se apară pe scenă. Entusiasmul legislatorului modern s'a calmat numai după ce i s'a spus că Sofocle nu locuiesc în Hartford și că „mai deuneșile“ (406 înainte de Ch.) a murit în Atena.

* (A nimerit-o.) Telegrama meteorologică de Vineri din Budapesta prorocese timpul spunînd, că va fi timp cu soare, care se va schimba cu timp noros și turbure, re-

coros și ploios și pe ici și pe colea și cu tempestăți. Va se dice, afară de ninsoare, acum vara, celelalte toate sînt cu puțință. E înțelept prorocul.

* (Bismarck scie ce se facă.) În cartea de curînd apărută: „Prusia în dieta germană“ se povestesc despre Bismarck următoarea istorioară caracteristică: „Principele Bismarck în Frankfurt, ca membru al federațiunii a fost tot-deauna chiriaș. După ce se mutase într-o casă pe șoseaoa Bockenham, ceru dela proprietar, ca din foisorul, în care d. de Bismarck ședea la masă vara, să tragă o sîrmă cu clopoșel până în bucătărie. Proprietarul refuză, iar chiriașul declară: „Bine atunci sciu ce se fac.“ — Și ce se întimplă? A doua zi, la pauze neregulate, se audiră împușcături de pistol; cu chipul acesta d. de Bismarck, după ce termina cu un fel de bucate sau o sticlă era golită, se punea în relație cu personalul bucătăriei. Nu e cunoscut dacă proprietarul casei, în urma acestei ultima ratio, a făcut comunicația cerută între foisor și bucătărie, însă poliția a declarat, că nu dispune de asprimea legii contra unui sgomot turburător de liniște publică, când provine dela un ambasador al înaltelor puteri.“

* (Cea mai efitină călătorie împregurul pămîntului) — Cetim în Figaro: „Cine vrea să călătorească efitin în America, să se facă ovreu și să se ducă în Rusia. De acolo îndată va fi gonit și ajunge la Lemberg, unde agentul îngrijesce de o imediată și gratuită călătorie la America. Apoi cui nu i va plăcea în America, acela se metamorfozează acolo într'un chinez și pe socoteala unei societăți filantropice ajunge în China, unde n'are decât să spue că e Rus, spre a fi earăși gonit în Rusia. De acolo gonit fiind din nou ca evreu în Austria, va fi terminat cea mai frumoasă călătorie în jurul pămîntului fără nici o cheltuială.“

Loc deschis*)

Răspuns,

la epistola deschisă a dlui avocat Rubin Patîța în Alba-Iulia.

În Nr. 53 al „Telegr. Rom.“, Domnia Ta ai avut pruritul de a-mi adresa o epistolă deschisă, prin carea te încerci a trage la îndoaială mulțămira, ce am exprimat o dlui Alecsandru Danciu în Nr. 46 al Telegrafului Roman, arătându-te jalus, și disputînd amintitului Domn dreptul de a pute primi o atare mulțămira; apoi pretin-gînd ca și Domnia ta te-ai fi năsuț a da indemn publicului din Abrud la idea de a înființa o atare școală de fete, și după ce Dta ai fi adunat și aceea sumă de 45 fl. te încerci cu multă emfasă a da și subscrisei unele îndrumări.

Pentruca on. public se se poată înforma despre adevărata stare a lucrului îmi eau voie a răspunde în următoarele: Idea de a se înființa o școală de fete române în Abrud s'a ventilat încă pe la anul 1865 și 1866, când s'a format în Abrud un subcomitet al Reuniunii femeilor române din Brașov, ceea ce probează scripta dto 7 Martie 1866 Nr. 12 prin care Reuniunea femeilor române din Brașov dechiară „că au primit cu viuă plăcere înscințarea despre zeloasa îngrijire a sub-comitetului din Abrud pentru înființarea unei școle de fete“.

Prin urmare nu Dta ai fost, care te ai năsuț a da indemn publicului din Abrud la această idee; ci acelea femei și acei bărbați aleși, cari și pe atunci avînd familii s'au interesat, ba au avut chiar lipsă de o atare școală, și Dta pe timpul acela nici, că erai prin Abrud.

Începutul s'a făcut și fără indemnul și concursul Dtale, și dacă pe cât-va timp

*) Pentru cele de sub rubrica aceasta Redacțiunea nu ia responsabilitatea.

Red.

a stagnat lucrul, cauza a fost, că și pe atunci s'au aflat oameni de calibrul Dniei Tale, cari prin imputări nemeritate m'au dis gustat așa încât, m'am retras, așteptînd se vîd, ce vor lucra alții, cari se ținneau mai mari în cap.

În fine însă am vedut, că unii oameni sînt buni numai ca se semene neghină în grău curat și se caute nodu în papură ca dta dle avocat, și când e vorba de un interes comun, apoi e mai bun cel propriu.

De aceea mam hotărît din nou a me pune în conțelegere cu damele noastre române din Abrud și giur și în 14/26. Decemvre 1880 adunîndune, am decis a ne constitui într'o Reuniune provisorie până la aprobarea statutelor dela locul mai înalt, și astăzi laudă lui Dumnezeu, că avem și statutele aprobate, ba și un fond de 1500 fl. v. a. fără obligațiunea dlui avocat.

Acum încât privesce suma de 45 fl., cari pretin-di ai fi colectat dta, eu m'aduc foarte bine aminte de acel concert dat din partea societății de lectură române din Abrud, la care ca cassariu a funcționat domnul Alesandru Danciu și banii se înțelege că iam contribuit noi cei prezenți la concert și prin urmare nu iai adunat dta, după cum ți place a afirma, ci pre timpul acela fiind doară notariul ori arhivariul societății de lectură din Abrud ai deplinit pur și simplu conculsul comitetului societății de lectură, când ai pre dat banii dlui Alesandru Danciu spre manipulare și fructificare: obligațiunea de 45 fl. ce am avut-o a mîna de asemenea constată această.

Oare acum, care am schimonosit adevărului?

Dta dice, că de un an de zile am re-tăcut primirea obligațiunii și n'am făcut amintire despre acest capital în diaristica națională, ear' acum la provocarea făcută prin d. paroch Todescu am cuitat în formă schimonosită.

Află acum dle că la 5—6 zile după constituirea noastră în Reuniune am avut onoare de dl. A. Danciu, carele mi-a spus că dnoia S'a în 15 Faur 1870 a primit dela Comitetul Societății de lectură, dar nu dela dl. Patîța, ce afirmă și obligațiunea, una sumă de 45 fl. ce a rezultat că venit curat dintr'un concert dat pre timpul acela, că dnoia sa această sumă au elocat-o în loc sigur spre fructificare și au înmulțit-o până la suma de 200 fl. v. a. și că îndată ce Statutele Reuniunii vor fi aprobate, amintita sumă se va pune la dispozițiunea Reuniunii.

Acum dar reuniunea avea deja cuno-scință despre acei bani, dar cam la 7 luni, după constituirea noastră provisorie se trimise de cătră lăudatul domn avocat prin d. Nicolau Lobonț și obligațiunea despre suma de 45 fl. cari fuseră prima dată elocați la dl. Alesandru Danciu, despre care v'am și cuitat dle avocat, ce cred că nu veți nega; dar aceasta era acum superfluă, după ce acel capital era elocat la on. d. adm. protop. Ioan Danciu din Offenbaia și nu la Alesandru Danciu din Bucium-Cerb, după cum afirmați dle avocat.

Am amănat cuitarea în publicitate, nu pentru că se ai dta ocaziune de a mă provoca la aceea, ci pentru că după aprobarea statutelor — care a și urmat în Martie a. c. se mi se înmanue mai înainte obligațiunea amintită cu 200 fl., ceea ce s'au și întemplat, că dl. Ales. Danciu îndată mi-a înmanuat și obligațiunea dlui I. Danciu despre suma de 200 fl. și eu numai atunci am venit apoi ai exprima mulțămira, ce te face atât de jalus dle!

Eu nu port vîna dacă iubitul meu afin, patriotul și intimul amic al dta d. parochul Ioan Todescu, carele a fost în casa cumnatului său martor oculariu la computarea obligațiunii părintelui I. Danciu despre cele 200 fl. și totuși nu te-ai informat din destul, și astfel susții că d. A. Danciu și depurează numai datoria, eară eu cuitiez acei 45 fl. în formă schimonosită.

Permite-mi dle avocat să te întreb și eu la rîndul meu: Care din doi meritați lauda și recunoscînta Reuniunii? dnoia ta, care susții că ai fost cassar al societății de lectură din Abrud și ca atare avea obligațiune nu o ai pre dat comitetului acelei societăți, a că-

rui proprietate era, nici atunci, când ai eșit din sinul aceleia, ci o ai ținut-o la dta de 10 ani de zile? sau dl Al. Danciu, carele luând asuprași spre manipulare și fructificare sumulă de 45 fl., au manipulat-o astfel, încât reuniunea noastră are se primească astăzi o sumă de 200 fl. v. a.

Eu din parte-mi nu disput nimenui dreptul de a se lăuda în publicitate, nice dta dreptul de a primi mulțămăta cuiva, ba te asigur, că mai ales după ce prin epistola deschisă ai avut gentilețea de a-mi arăta cât ești de jalus după laude, m'ăși bucura dacă m'ai pune în plăcuta pozițiune de a-ți exprima și dta în publicitate și mulțămăta Reuniunii pentru vre un merit mai demn de laudă, decât epistola deschisă! până atunci însă rămân alții și cu laudele și cu cașul.

Susții, că e ceva vătămătoriu, că am retăcut primirea obligațiunei de 45 fl., dar vei pute nega dle și aceea, că ți-am cuitat primirea ei?

Ci ca măgulitoare mai pot fi imputările dta „de favoriți, de minciuni“ aruncate în fața unei femei, care în toată viața ei n'a făcut nice un rău nimenui; ci din zelul pentru binele de obște, și-a mai adaus numai încă o însărcinare.

Dta crești, că cu frase goale de aceea vei ajuta cauzei naționale? eu sunt cu totul de altă convingere; modestia însă nu-mi permite ca să mă apuc și eu a te dăscăli, arătânduți cum ar trebui să te porți, după „pozițiunea onorifică ce o cuprindeți.“ Și dacă mi-am permis acest răspuns, aceasta nu o am făcut din răsunare, ci singur de a-mi apăra onoarea înaintea onoratului public cetitoriu, atacată cu atâta vehemență de către dta, supunându-mă cu toată liniștea verdictului onoratului public cetitoriu.

Ana Gall,
presidenta reuniunei.

PARTEA SCIENTIFICĂ și LITERARĂ.

Academia română.

Proces-verbal Nr. 2.

Sedința din sesiunea generală a anului 1882
ținută în ziua de 24 Februarie anul 1882.

(Urmare.)

Membrii prezenți: Alexandru V., Caragiani I., Hasdău B. P., Maiorescu T., Ne-gruzi I., Chintescu N., Sion G., Babeș V., Barițiu G., Ionescu N., Maniu V., Melchisedec P. S. S. episcop, Papadopol Calimachi Al., Urechia V. A., Aurelian P. S., Bacaloglu Em., Brânză D., Fălcoianu St., Felix I., Ștefănescu Gr.

Sub președința dlui T. Maiorescu.

Sedința se deschide la 8 și jumătate oare seara.

D. secretar general dă cetire procesului-verbal al ședinței anterioare, care se aprobă.

Se ia cunoscință de o adresă a dlui Marian, carele deși anunțase venirea sa spre a-și ținea discursul de intrare deja comunicat Academiei, acum este împedecat de a împlini dorința sa atât de plăcută Academiei.

Se ctesce adresa ministerului de culte și instrucțiune publică. Nr. 1,228, și se decide a se trimite în opinarea secțiunei istorice.

Se ia act de încunoscințarea dela Glavnoi fizicescoi observatrii din St. Petersburg că trimite Academiei Analele sale pe 1880. La primirea cărții se va da conservatorului bibliotecii după regulă.

D. V. A. Urechia arată Academiei că stăruind pe lângă D. Dimitriu, ginerile repositului de bună memorie G. Săulescu, a obținut, spre publicare, la minister, toate scrierile acelui neuitat și neobosit lucrător în ogorul culturai naționale. D. Urechia, ca ministru, roagă Academia se ia act de aducerea în sinul ei a scrierilor lui Săulescu — după anexatul inventar general — și pe lângă d-nii Tocilescu și Sion, cari deja au primit însărcinarea a clasifica și

alege scrierile de tipărit, să binevoască a însărcina cu această alegere pe câte un membru din cele două secțiuni istorice și literare. Pentru că scrierile cele mai multe, sunt la un loc legate și nu s'ar putea desface spre a se împărți pe la secțiunile respective, de aceea va trebui să fie studiate, cercetate și alese de aceea comisiune mixtă.

D. Hasdău propune numirea unei comisiuni de trei, doi din comisiunea literară și unul din cea istorică.

Se primesce propunerea.

Se depune la bibliotecă primul număr din jurnalul „l'Astronomie“ de Camille Flammarion.

D. președinte Maiorescu amintesc Academiei că P. S. S. Melchisedec a depus manuscriptul său cu biografia episcopului de Buzău, repausatul Dionisie, și întreabă ce este a se face cu această lucrare?

D. Sion amintesc că fostul secretar general d. Odobescu luase dispozițiunea să se adune biografiile tuturor membrilor Academiei. Dlui crede că ar trebui să se publice această biografie în anale, dar nu se opune ca mai întâiu să se cetească în secțiunea respectivă ba și în ședința generală.

Se decide a se tipări în secțiune și apoi în ședința plenară de Vineri, 26 Februarie.

D. Ștef. Fălcoianu. O telegramă dela gara Vărciorova i-a comunicat că un șef de biurou dela Staatsbahn a sosit, trimis să fotografieze porțile de fer, căci apele Dunărei sunt foarte scădute, ca rare ori, și prezintă un spectacol foarte interesant. Se ved și pilastrii podului lui Traian. D. Fălcoianu crede că ar fi util ca Academia să trimită și ea un membru sau doi cari să studieze și se pună a se fotografia pilastrii podului și cataractele.

D. Urechia amintesc că asemenea scădere de apă a mai permis, sunt acum câți-va ani, la 1858, studiul resturilor podului lui Apolodor. Guvernul austriac a însărcinat atunci pe d. Aschbach carele a și publicat o foarte frumoasă monografie asupra acestui pod. Totuși, dacă apele Dunărei sunt earăși scădute, recunosc utilitatea propunerii dlui Ștef. Fălcoianu.

D. Chițu se teme că apele Dunărei au mai recrescut, căci jurnalele au publicat un avis al societății de navigațiune, anunțând această sporire a apelor. Dlui crede încă că studiile lui Aschbach din 1858 sunt suficiente în ori ce cas.

D. Fălcoianu este încredințat că anunțul societății de navigațiune, nu corespunde realității, totuși va aduce sciri positive mâne despre starea apelor Dunărei. Alaltăeri a vădut Dunărea la Giurgiu oameni bătrâni de 70 și 80 ani, nuși amintesc s'o fi vădut mai scădută. Această scădere a apelor la cataracte, a atras asupra acelui punct atențiunea până și a societății Staatsbahn. D-lui va mijloci la ministerul lucrărilor publice să se pună la dispozițiunea Academiei un vagon cu care d-nii membri să poată admira înșii acest spectacol extraordinar.

D. Chițu i s'a spus de oameni dela localitate că Dunărea tot nu este scădută ca între săntămariile dela 1858.

D. Alexandri nu l'interesează să scie că la 1858 apele Dunărei erau mai scădute ca în 1882, dar dacă ați să ved pilastrii podului să nu se peară ocaziunea de a se avea o fotografie după ei; ea va fi mai prețioasă ca desemnul lui Aschbach făcut cu mâna liberă. De ce să nu vedem prin noi înșine aceste ruine minunate?

(D. Aurelian ia președința în locul d-lui T. Maiorescu).

D. Maiorescu nu înțelege bine opozițiunea aparentă cel puțin a d-lui Chițu la propunerea d-lui Fălcoian. Aschbach a făcut la 1858 lucrarea lui cunoscută și d. Maiorescu crede util ca de câte ori se poate, asemenea lucrări să fie din nou controlate. Aceste ocațiuni sunt rare la 20, 30 de ani. Să profităm de scăderea Dunărei pentru a confirma oare cum cu nouăle noastre lucrări asupra podului, lucrările anterioare străine. Ș'apoi oare dela 1858 până ați nu se va fi modificat starea pilastriilor? Ar fi deci interesant să se arată de Academia acele modi-

ficări a stărei dela 1858. D. Maiorescu propune să se trimită D. Densușian, cere să facă studii comperative cu Aschbach în mână și să noteze toate diferențele între starea actuală și cea descrisă la 1858.

D. Ștefănescu este de părere și d-lui să facă constatarea de Academie a acestor diferențe de situațiuni. D-lui propune urgența căci apele pot cresce până mâne. D-lui cere să se însărcineze un membru sau D. Tocilescu ca să nu se descompleteze Academia — si aceasta să aibă ajutorul arhitect și 1 fotograf.

D. Babeș a trecut alaltăeri pe la Vărciorova și n'a băgat de seamă despre scăderea cea mare a Dunărei. Apele au putut cresce, căci e de ajuns spre aceasta o noapte. D. Babeș recunoaște că dacă în adevăr pilastrii să ved afară de cei din mijloc cari au dispărut cu insula pe care erau puși, apoi ar fi utilă controlarea ce se propune a stărei actuale în comparare cu 1858.

D. Fălcoian propune să meargă din partea academiei să viziteze și să studieze pilastrii D. Gr. Ștefănescu.

D. Urechia va cere prin telegramă îndată la prefect sciință despre starea apelor și dacă să ved pilastrii. Până mâne vom avea răspunsul și vom scie ce să facem.

D. Hasdău ca și D. Chițu crede că lucrarea lui Aschbach îndeplinește bine trebuința. Aschbach a studiat ruinele podului la 1858 cu Dione Casiu în mână. În ce s'a putut modifica situațiunea dela 1858 și concludsiunile lui Aschbach sub roșetorul dinte al valurilor? D. Hasdău preferă în genere desemnul arhitectonic la fotografii. Este însă D. Hasdău pentru o vizită colectivă a membrilor la Severin unde se pot studia și alte monumente și mulțămesc dlui Fălcoian de promisiunea de a pune la dispozițiunea Academiei un vagon pe calea ferată.

D. Alecsandri nu voesc numai excursiune, ci studii. Altmintrelea nu am avea decât se cerem dela Staatsbahn o copie după fotografia ce'i va fi făcut împiegatul ce ea a trimis la Vărciorova. Un spectacol, o ocaziune ce nu se repetă decât la 30, 40 ani nu ar trebui lăsată se treacă fără profit sciinței române.

D. Gr. Ștefănescu nu voesc ca tot străinii și numai străinii să studieze țeara noastră. Academia trebuie să și facă datoria.

Se primesce propunerea dlui Urechia de a se aștepta până mâne răspunsul prefec-tului despre situațiunea apelor Dunărei.

D. Fălcoianu promite a pune inginerul căilor ferate din Severin, la dispozițiunea comisiunei ce va trimite Academia acolo.

Se decide că D. G. Barițiu să citească raportul D-sale despre monumentul lui Papiu Ilarian în ședința de Vineri, 26 Februarie.

D. Sion, la punctul 3 din programa lucrărilor, care se fie invitată secțiunea de sciință a propune candidatul său în locul repausatului doctor Vasici.

Se va invita secțiunea.

D. Urechia propune ca să se cetească de un membru discursul d-lui Marian în lipsa d-sale, căci lucrul acesta e admis și în alte corporațiuni învățate, când din împiegurări autorul nu poate ceti însuși lucrarea sa.

D. Alecsandri este de aceeași părere și consideră pe D. Marian „ca între noi“ de oare-ce a fost împedecat de a veni să nu fim lipsiți de concursul său înscris.

Se admite propunerea a se ceti în ședința plenară discursul de recepțiune a dlui Marian.

La punctul 9 din programa lucrărilor, d-nii Urechia, Sion și Chintescu arătând că sunt de necorespundătoare traduceriile din Tit Liviu, se decide ca ele se fie din nou cercetate de către secțiunea respectivă, care de le va afla în adevăr mai jos decât primele probe premiate, să fie respinse definitiv.

D. Chițu întreabă unde stă afacerea revisuirii dicționarului? Lumea așteaptă această lucrare.

D. Sion ca membru în comisiune amintesc că a fost din început în contra procedărei comisiunei de a subordina revi-

siunea dicționarului la prealabilă reimpresiune a autorilor vechi după care apoi era să se facă Glosare.

D. Urechia a fost în prima comisiune de revisiune cu d-nii Odobescu, Barițiu etc. Atunci se luase o dispozițiune mai bună, se însărcinaseră membrii a culege vorbele din autorii vechi: Coressi, Dositeiu etc., și cari să servească, apoi, la confecționarea dicționarului real al limbei vorbite române, ear' nu a limbei viitorului. Comisiunea de a doua oară numita a întârziat lucrarea subordnândo la prealabilă tipărire a autorilor vechi. Acum, căți-va din acești autori sunt tipăriți și de și ne dați publicului căci le lipsesc prefețele etc., pot se fie utilizați de comisiune. Dl Urechie crede că este util a se provoca comisiunea lexicografică să se activeze lucrarea.

Se admite propunerea.

Sedința se rădică la oarele 11.

P. președinte, P. S. Aurelian.

Secretar general, V. A. Urechia.

(Va urma.)

Loterie.

Sâmbătă în 10 Iunie n.

Budapesta: 85 44 56 89 31

Bursa de Viena și Pesta

Din 10 Iunie n. 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.95	119.60
Renta de aur ung. de 4%	88.50	88.52
Renta ung. de hârtie	86.50	86.35
Imprumutul drumurilor de fer ung.	134.25	134.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	91.—	90.75
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	110.75	110.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient ung.	96.—	95.75
Obligațiuni ung. de rescumpărare pământului	98.25	98.25
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	97.75	97.50
Obligațiuni urbariale temesane	98.50	98.50
Obligațiuni urb. temes. cu clausulă de sorțire	98.—	98.—
Obligațiuni urbariale transilvane.	98.50	98.50
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	99.—	—
Obligațiuni ung. de rescumpărare decimeii de vin	96.50	96.55
Sorți unguresci cu premii	118.50	118.—
Sorți de regularea Tisei	110.—	109.75
Datorie de stat austriacă în hârtie	76.55	76.50
Datorie de stat austr. în argint	77.20	77.20
Renta de aur austriacă	94.45	94.—
Sorți de stat dela 1860	130.50	130.—
Aciuni de bancă austro-ung.	823.—	822.—
Aciuni de bancă de credit ung.	321.50	318.50
Aciuni de credit austr.	327.90	327.—
London (pe polița de trei luni)	120.05	119.95
Scrișuri fonciari ale institutului „Albina“	—	99.30
Argint	—	—
Galbin	5.61	5.66
Na oleon	9.54	9.54
100 marce nemțesci	58.55	58.60

Nr. 6309 1881 civ.

[91] 1—3

Publicațiune.

Cu privință la lucrările pregătitoare în cauza comasării generale a hotarului comunei Fântâna (Pusztá Hidegkut) și anunt cu privire la constituirea reprezentanței, statorirea preliminarului de spese și la prezentarea inginerilor, s'a ficsat ziua de per-tratare în fața locului Fântâna (Pusztá Hidegkut) 17 Iulie 1882 și cele următoare, spre care sfârșit cei interesați prin aceasta sunt avisați a se presenta.

Dej, 23 Decemvrie 1881.

Hosszu Laszlo,
jude esmis.

Nr. 2568 civ. 1882.

[90] 3—3

Publicațiune.

Tribunalul reg. din Elisavetopole aduce la cunoscință publică, că asupra admisibilității comasării generale a hotarului Ernea săsescă s'a pus termin de pertractare ziua dela 16 August 1882 la 9 oare înainte de ameați în locuința judei comunal din Ernea săsescă; pe când sunt avisați toți posesorii cu adausul, că părțile cari nu se înfățișează, se consideră ca învoite cu comasarea — și că esemplariul cel dintăiu de petițiune se poate vedea la acest tribunal regesc.

Din ședința tribunalului reg. din Elisavetopole ținută în 30 Maiu 1882.

(L. S.)

Henter m. p.,
notar.

Nagy m. p.,
presid.